

Sygn. akt II Ka 353/23

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 czerwca 2023r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Agata Kowalska
Sędziowie:	SO Karol Troć (spr.) SR (del.) Paweł Mądry
Protokolant:	st. sekr. sądowy Paulina Jarczak

przy udziale Prokuratora Jarosława Mironiuka

po rozpoznaniu w dniu 2 czerwca 2023 r.

sprawy **J. M. (1) i S. L. (1)**

oskarżonych z art. 280 § 1 kk w zb. z art. 158 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

na skutek apelacji, wniesionej przez oskarżyciela publicznego

od wyroku Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim

z dnia 17 lutego 2023 r. sygn. akt II K 986/22

I. zmienia wyrok w zaskarżonej części w ten sposób, że za przypisany oskarżonym występki na podstawie art. 280 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk wymierza obu oskarżonym kary po 2 (dwa) lata pozbawienia wolności;

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. M. 516,60 złotych (w tym 96,60 złotych podatku VAT) za obronę oskarżonego J. M. (1) z urzędu w postępowaniu odwoławczym;

III. zasądza od oskarżonych J. M. (1) i S. L. (1) na rzecz Skarbu Państwa po 300 złotych opłaty za obie instancje i po 10 złotych wydatków za postępowanie odwoławcze.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 353/23
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	

1. CZĘŚĆ WSTĘPNA

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

wyrok Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim z dnia 17 lutego 2023 roku w sprawie II K 986/22

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
----		-----	-----	-----	-----
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
----	-----	-----	-----	-----	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
-----	-----	-----

2.2.2. Dowody nieuwzględnione ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu
-----	-----	-----

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
1.	rażącą łagodność w stosunku do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu oskarżonych, wymierzonych im kar po 6 miesięcy pozbawienia wolności i 1 roku i 8 miesiącu ograniczenia wolności, podczas gdy charakter i okoliczności popełnienia przestępstwa, stopień winy i społecznej szkodliwości czynów oskarżonych uzasadniał orzeczenie wobec nich znacznie surowszych kar pozbawienia wolności	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Apelacja prokuratora okazała się generalnie uzasadniona. Podniesiona w niej argumentacja doprowadziła do zmiany wyroku na niekorzyść oskarżonego. Kwestionując wymiar kar		

wymierzonych oskarżonym apelujący prokurator stwierdził, że Sąd Rejonowy nie uwzględnił wszystkich dyrektyw sądowego wymiaru kary. W niniejszej sprawie Sąd Rejonowy co prawda prawidłowo ustalił katalog okoliczności obciążających, które wpływały na wymiar kary, jednak nadał im zbyt małą wagę, co doprowadziło do nietrafnego rozstrzygnięcia w tym zakresie.

Rażąca niewspółmierność kary, o której mowa w art. 438 pkt 4 kpk występuje wówczas, gdy na podstawie ujawnionych okoliczności, które powinny mieć zasadniczy wpływ na wymiar kary, można przyjąć, że zachodzi wyraźna nie dająca się zaakceptować różnica między karą wymierzoną przez sąd pierwszej instancji, a karą, jaką należałoby wymierzyć w instancji odwoławczej w następstwie prawidłowego zastosowania w sprawie dyrektyw wymiaru kary przewidzianych w art. 53 kk oraz zasad ukształtowanych przez orzecznictwo (por. wyrok SN z 27.10.2022 r., I KK 173/22, OSNK 2023, nr 2, poz. 5).

Sąd I instancji powinien wymierzyć karę tak, by z jednej strony jej dolegliwość nie przekraczała stopnia winy, ale też uwzględniała stopień społecznej szkodliwości czynu oraz cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Sąd II instancji w pełni podzielił stanowisko skarżącego w kwestii rażącej łagodności orzeczonej represji karnej. Wymiar kary wyznaczają granice ustawowego zagrożenia przewidziane za dany czyn zabroniony wyszczególnone w

części szczególnej Kodeksu Karnego, który musi znaleźć odzwierciedlenie w okolicznościach danej sprawy. Zagrożeniem ustawowym czynu z art. 280 § 1 kk jest kara pozbawienia wolności od 2 lat do lat 12. Sąd Rejonowy z przyczyn dla Sądu Odwoławczego niezrozumiałych zdecydował o łagodniejszej represji karnej niż przewiduje art. 280 § 1 kk z wykorzystaniem art. 37b kk i wymierzenie oskarżonym kar mieszanych, uzasadniając to głównie ich postawą procesową. W ocenie Sądu Odwoławczego wymierzona oskarżonym kara nie spełnia celów, określonych w art. 53 § 1 kk. Sąd I instancji mimo dostrzeżenia wysokiego stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu oraz występujących okoliczności obciążających, nie uwzględnił ich w dostatecznym stopniu przy wymierzaniu oskarżonym kary, przez co okazały się one rażąco łagodne. Przede wszystkim należy zauważyć, że oskarżeni dopuścili się czynu o wyjątkowo wysokiej społecznej szkodliwości, przestępstwa przeciwko najważniejszemu dobrom chronionym prawem czyli przeciwko zdrowiu i mieniu, a byli już karani za przestępstwa przeciw mieniu oraz z użyciem przemocy. Oskarżony J. M. znał pokrzywdzonego, jego sytuację rodzinną i finansową, a mimo to nie miał skrupułów, by osobę już skrzywdzoną przez los i niezamożną dodatkowo uczynić ofiarą nagłego, „spontanicznego”, brutalnego ataku i to podczas wspólnego spędzania czasu, z zaborem wszystkiego, co przedstawiało jakąkolwiek wartość, łącznie z butami. Także oskarżony S. L. widząc agresję kolegi całkowicie bezrefleksyjnie przyłączył się do niej, jakby bicie innych osób czy ich okradanie „dla towarzystwa” było

dla niego czynnością powszednią, zwyczajną, nie wymagającą choćby chwili zastanowienia nad decyzją, która zwłaszcza wobec jego wcześniejszej karalności mogła przecież skutkować wieloletnim pozbawieniem wolności. Czyn oskarżonych był popełniony w miejscu publicznym, powodem była tylko chęć wzbogacenia się, a lekceważąc porządek prawny oskarżeni działali na pograniczu chuligaństwa. Obaj oskarżeni lekceważyli też zdecydowanie możliwe konsekwencje swego czynu, mimo iż mógł on nie tylko, co wspomniano, skutkować wymierzeniem surowych kar, ale też wpłynąć na ewentualne zarządzenie wykonania kar wcześniej zawieszonych, co sprawia, że trudno jest uznać za logicznie uzasadnioną reakcję karną Sądu I instancji, który uznał, że łagodne potraktowanie oskarżonych wystarczy dla wdrożenia ich do przestrzegania porządku prawnego, bo akurat tym razem oskarżeni tak wezmą do siebie brzemień wyroku, że następnym razem wykażą się ową brakującą refleksją i więcej przestępstwa nie popełnią. Wszystko to uniemożliwia przyjęcie, iż kara mieszana w tej sprawie jest współmierną do czynu represją karną. Cele prewencji generalnej również wykluczały rozstrzygnięcie o karze z zastosowaniem art. 37b kk. Sąd Okręgowy stoi na stanowisku, iż w odczuciu społecznym kary po 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz kary roku i 8 miesięcy ograniczenia wolności z pewnością nie byłyby odebrane jako współmierne, prowadząc do przekonania o praktycznej bezkarności oskarżonych.

W świetle powyższego, wymierzone obu oskarżonym kary po

2 lata pozbawienia wolności należy uznać za odpowiadające wszystkim okolicznościom sprawy, za kary sprawiedliwe, które spełnią swoje cele w zakresie prewencji indywidualnej wobec oskarżonych oraz cele w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Tego typu zachowania muszą spotkać się z adekwatną reakcją wymiaru sprawiedliwości w postaci kary. Tym samym podniesiony w apelacji prokuratora zarzut okazał się w zasadny. Jak słusznie wskazał skarżący przy ocenie surowości kary należy mieć na względzie nie tylko jej wysokość, ale również stopień wykorzystania sankcji karnej grożącej za popełnienie przestępstwa.

Zdaniem Sądu II instancji, powyższe argumenty były w zupełności wystarczające, aby stwierdzić rażąco, nie dającą się wręcz zaakceptować niewspółmierność kary, o jakiej stanowi art. 438 pkt 4 kpk, która uprawniała do ingerencji w zaskarżony wyrok. Z tego też względu, Sąd Okręgowy zmienił zaskarżony wyrok w części dotyczącej rozstrzygnięcia o karze w ten sposób, że na podstawie art. 280 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk wymierzył oskarżonemu J. M. (1) i S. L. (1) kary po 2 (dwa) lata pozbawienia wolności. Powyższa zmiana uwzględnił dyrektywny wymiar kary z art. 53 kk. Zdaniem Sądu Okręgowego, stwierdzone w tej sprawie okoliczności łagodzące znalazły swoje adekwatne odzwierciedlenie w karze najniższej, możliwej do orzeczenia, tj. w wysokości dolnej granicy zagrożenia ustawowego przestępstwa z art. 280 § 1 kk. Zapobiegawczy sens wymierzonej kary pozbawienia wolności ma bowiem na celu

odstraszenie sprawcy od ponownego wejścia na drogę przestępstwa, natomiast jej cel wychowawczy realizuje się poprzez kształtowanie postawy oskarżonych zarówno wobec własnych czynów, jak i przestępstwa w ogóle. Kara w takiej postaci nie tylko uzmysłowi oskarżonym konieczność ponoszenia odpowiedzialności za swoje zachowanie, ale nadto da wyraz negatywnej ocenie tego typu zachowań.	
Wniosek	
O zmianę zaskarżonego wyroku w części dotyczącej orzeczenia o karze i orzeczenie wobec J. M. (1) i S. L. (1) kar po 3 lata pozbawienia wolności	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.	
z powodów wskazanych powyżej nastąpiła konieczność zmiany zaskarżonego wyroku, ale jedynie częściowo i poprzez wymierzenie obu oskarżonym kar po 2 lata pozbawienia wolności	

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
1.	-----
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
-----	-----
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	

5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
-----	-----
Zwiążle o powodach utrzymania w mocy	
-----	-----
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
wyrok Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim z dnia 17 lutego 2023 roku w sprawie II K 986/22 zmieniono w ten sposób, że za przypisany oskarżonym występki na podstawie art. 280 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk wymierzono obu oskarżonym kary po 2 lata pozbawienia wolności	
Zwiążle o powodach zmiany	
Częściowe uwzględnienie apelacji prokuratora doprowadziło do zmiany wymiaru kar pozbawienia wolności, orzeczonych względem oskarżonych. Szerzej o powodach zmiany w rubryce 3.4.	

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia	
1.1.	----- # art. 439 k.p.k. -----
Zwiążle o powodach uchylenia	
-----	-----

2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		

3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		

4.1.	-----	# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		

5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		

5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
-----	-----	-----
6. Koszty Procesu		

P unkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
---------------------------------	-------------------------

II.	Na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze (Dz. U. z 2022 r., poz. 1184) Sąd Okręgowy zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. M. kwotę 516,60 zł (w tym 96,60 zł podatku VAT) tytułem sprawowanej z urzędu obrony oskarżonego J. M. (1) w postępowaniu odwoławczym, ustalając wysokość tej kwoty na podstawie § 17 ust. 2 pkt 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 03 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z 2019 r., poz. 18).
III.	Na podstawie art. 634 kpk w zw. z art. 627 kpk i art. 2 ust. 1 pkt 4 w zw. z art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 2023 r. poz. 123 z późn. zm.), zasądzono od oskarżonych na rzecz Skarbu Państwa kwotę po 300 złotych tytułem opłaty za obie instancje oraz kwotę po 10 złotych tytułem wydatków postępowania odwoławczego.

7. PODPIS